

20.251

Foll. 20.251

S E L E C T A E

EX UNIVERSA JURIS-PRUDENTIA

T H E S E S,

QUAS PUBLICO CERTAMINI OFFERT

D. FRANCISCUS THOMAS COBOS, J. C. S.

P R A E S E S A D E R I T

D. EMMANUEL MARIA CAMBRONERO
*Juris Civilis Doctor, & Digest. Cathedrorius
interim in hac Regia Pontificiaque Orcelesi
Universitate subrogatus.*

LOCUM PALAESTRAE DABIT EJUSDEM
Universitatis Liceum.

DIE 23 MENSIS MAII ANNI MDCCCLXXXVI.

Vespere hora 4.

ORIOLAE : Ex Praelo PETRI XIMENEZ.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY
THESE

UNIVERSITY OF CALIFORNIA

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

LIBRARY

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

CELEBRISSIMAE

ORCELENSI

VNIVERSITATI

FRANCISCUS THOMAS COBOS

Juris-Prudentiae Candidatus

P. O. F.

CUM is ubique fuerit studiosorum ad-
lescentium mos , ut , cum Theses aliquas pu-
blicae offerre disputationi cogitant , Patro-
num quemlibet , Moecenatis nomine dignum,
si-

sibi quaerant, qui vigiliarum suarum consecrationem grato animo accipere non dedignetur; in meliorem statum reductum, eorum exemplum insequutus, **TE SCIENTIARUM CLARISSIMA ACADEMIA**, cui, si quae haec sint, deberi, neminem latet, eligendam existimavi. Munusculi tantum exiguitas **EGREGIAE TUAE CELSITUDINI** imparis, me ab hoc instituto amovere potuisset, tot **Gnatorum TUORUM Doctissimorum Virorum** numerum, veram Parentis gloriam, etiam à tuis incunabulis percurrentem. Nec deerit aliquis hodierna die, qui cum prima juris sapientiae elementa **TIBI** debuisset, decimum octavum seculum, felicissimam bonarum Artium epocam, haud parvi momenti illustrationibus, non sine felici exitu, afficere cogitarit. Quidni commemorem **Virum** alium, absque dubio **Maximum**, qui cum ipsam

sam prope Excelsam Majestatem Prioris Magistratus Dignitate fungatur, cunctis Hispani Orbis nedum Urbibus, verum & incolis, in re Civili, & Politica, nobis hucusque ignotam, Exterisque meritò invidendam, adduxit utilitatem? Tanti hujus Gnati erga TE CARISSIMAM PARENTEM consilio, industria, opera, Regalium Concessionum confirmationem es assequuta, novaque, & aptiori methodo ad instar Salmaticensis Archigymnassii stabilita, utiliorum etiam cognitionum accessione, ampliorique honorario Antecessoribus praescriptis, uberiores deinceps fructus assiduis horum conatibus responsuros, quis dubitet? Quae cum ita sint, filiorum tamen gloriosae vocis munimine, quippe qua omnia liberorum parentibus jucunda personant, confisi, ut suscepti laboris specimen grato, ut soles, animo excipias oro, deprecorque. Id verò si aequi, bonique
fe-

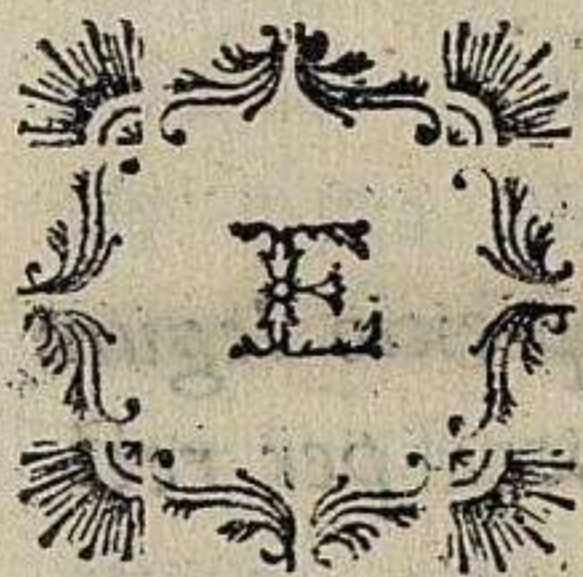

feceris erga D. O. M. pro TUA perpetua inco-
lunitate oeterna vota concipiam; adeoque TIBI
in posterum diligam inservire, ut, quemadmo-
dum nec me consilii, sic nec te contingat ob-
sequii poenituisse.

I. THESIS.

Uphrates philosophus C. Plinium de Causidicinae officio querentem consolabatur; hanc esse, affirmans, *Philosophiae*, & quidem pulcherrimam partem agere *negotium publicum*, cognoscere, judicare, promere, & exercere *justitiam*: simile extat ex Ulp. Jcto. (l. 1. parag. 1. ff. de Just. & Jur.), necnon ex Isocratis dicto, à Quintiliano in Oratoriis Institutionibus relato: Hisce plerique moti, vulgarem Jurisprudentiae definitionem, à doctissimo Muratori meritò increpatam, frustra excusare tentarunt.

2. Rectius Jurisprudentiam, legum complexionis scientiam, non quidem memoriae, ut Baro de Bielfeld, aliique; sed potius intellectus, ex certissimis principiis, judice Antonio Fabro, deductam, nullique arti, Theologia excepta, inferiorem dicemus.

3. Venit autem legis nomine, *voluntas en-*

A

tis

2
tis superioris, actiones quasdam prohibentis, praecipientis, permittentisve.

4. Non tamen, ut vult Antonius Perez, diverso respectui hominis triplex jus debet respondere; sed alia comparatione juris divisio in *Naturale, Gentium, & Civile* profluet.

DE JURE NATURAE.

5. **D**icitur Naturale jus: *Complexio legum ab ipso Deo humano generi per rectam rationem promulgatarum.*

6. Definitionem ergo juri huic ab Ulpiano (parag. 3. laud. leg.) praescriptam; etsi magni nominis interpretes eam excusare voluerint, definitione convenire non posse, demonstrabimus.

7. Juris hujus, genus universum obligantis, non alium esse patet auctorem, nisi D. O. M., unde Divini nomen analogice mereri inferemus.

8. Ejus etiam distinctio in praeceptivum, & permissivum constare videtur: utriusque definitionem poscenti dabimus; rationem quoque, qua illorum immutabilitas, atque in Civili Prudentia utilitas, ne dicamus necessitas, affirmetur.

9. Nulla igitur naturalis juris cum brutis nobis communio erit, ni propter Creatorem à perverso illorum usu abstineamus, unde soli Deo, nobismet, aliisque hominibus amoris officia debebuntur, quibus cuncta naturae praecepta, tanquam in ejus uno principio continentur.

10. Aliter tamen Supremum Ens, aliter nosmet, aliique homines amandi: quapropter circa Dei, hominumque amorem adaequata exhibebimus axiomata.

11. Ex actionum regulis adplicatione nascitur, quae vocatur imputatio: quid hoc nomine veniat, quomodoque à conscientia discernatur, nec non tam hujus, quam illius divisiones si quis interroget, explicabimus.

12. Maxime tamen eum, qui imputat, satis perspectam habere legem, cum qua actio comparatur, intererit: quò hoc recte fieri possit, & quid inter alia valeat legis ratio, atque finis, aequè judicabimus.

13. Plurimum etiam, quas Graeci peristaseis, Latini circumstantias appellant, in imputatione perpenduntur: unde pleraque ex triplici interpretatione praeter verba legis inducta referemus.

14. Illud constat, nemini naturae jure imputari, quod penes agentem non stetit,

ut quid ejusmodi accideret, prohibere; eum
que, qui affectu vehementiori imperante
agit, aliquantulam moereri commiserationem.

15. Officium, sive actio ex obligatione
perfecta, vel imperfecta legi conformanda,
eamdem, ac ipsa lex admittit divisionem, al-
teramque ratione objecti, cui officia praestari
debent.

16. Nihil in oribus Haereticorum frequen-
tius, solis demonstrationibus Impios, ut con-
trarias Fidei opiniones abjurent, suaderi, nec
si contumaces existant, poenis affici debere;
coeterum prout in Justiniano Codice, ita in
Hispanici juris corpore recte esse contrarium
admissum, constanter propugnamus.

17. Vitanda naturae legibus contraria su-
perstitio, Atheismo tametsi non peior, vero-
que filiali timore Universi Factorem prosequen-
do, nedum internum, verum etiam externum
cultum debemus adhibere.

18. Quoad nosmet attinet, neminem ita
membrorum suorum esse dominum, ut fas
sit sibi eripere vitam, ostendemus.

19. Quam plura officia ratione intellectus,
& voluntatis homini erga se competentia, re-
censebimus; atque, ut id potius expediatur,
quemquam ad sibi necessarias facultates justo

5
medio acquirendas, rectèque dispensandas naturae ratio obligavit.

20. Licet in extrema necessitate mortuorum hominum carne vesci; non vero ex omnium pacto ejus, quem sors elegerit, mactatio permittetur.

21. Alterius etiam occisio juri naturae opponitur, eo casu excepto, in quo non alio modo adgresorem repellere non valemus:

22. Competit sane jus istud adversus quaslibet privatas personas, non Principem, ut rectè Seneca, sed eo usque quo alio medio, veluti in Civili statu Magistratus aditione, periculo nos expedire possimus.

23. Nec pro nostra tantum, sed pro omnium, quos in ultimo periculo constitutos animadvertimus defensione, caedes aliena libebit:

24. Nusquam verò honoris, existimationisve conservandae causa, ut si alapam vindicare voluerit, qui occiderit, tutus esset.

25. Lacedaemoniorum leges, à Licurgo latae, rerum alienarum spoliis opes proprias augere quodammodo civivibus permittebant; Reipublicae tamen hujus exemplum, ut furti turpitudinem recta ratione tantum duce agnoscamus, nullomodo impedire valebit.

26. Sunt & alia officia ratione animi coe-
teris ab hominibus debita, de quibus interro-
gati, respondebimus in arena.

27. Ad Jusjurandum servare adstringimur
naturae lege, si quod juratum, legibus, Religio-
nive non adversetur.

28. Tenemur denique eodem jure, dam-
num, quod alteri intulimus, resarcire; quod
si contra legem fuerit, propter laesum Legis-
latoris obsequium, pati praeterea aliquid obli-
gabimur.

29. Hucusque nihil circa imperfecta erga
alios officia stabilitum; verumtamen ut huic
capiti satisfaciamus, eorum naturam, divisio-
nem, atque effectus, si cuicumque placuerit, re-
feremus.

30. Sit tamen interim haec pro omnibus
regula: Beneficia sapienter elargita ex sola vo-
luntate aliis proficiendi debent proficisci, eae-
que tale nomen actiones non merentur, quae
profusione, jactantia, quaeque demum turba-
to rationis, quem exponemus, ordine, non ex
amore diriguntur.

31. Praeceptum hoc aliis benefaciendi,
mandatum Domini secundum excellentiam, Le-
gisque complementum in Sacro novi foederis
codice adpellatum, inter alios Confusius Sina Phi-

7
losophus ad inimicos non extendi judicabat, nos vero oppositum naturali rationi consentaneum judicamus.

32. Respondere tamen ex parte beneficium accipientis debebit erga benefactorem gratitudo, ejusque defectus, licet non, ut in Persis, in nostris Societatibus puniatur; si cum actu, lege prohibito, concurrat, illius ratione poenam delicti augeri, frequenter observabitur.

DE JURE GENTIUM.

33. **E**st equidem jus Naturae jus Gentium, si tamen illud, per quod singulorum actiones reguntur, *sociali hominis vitae, integrarumque gentium, atque societatum negotiis adplicetur.*

34. Ergo eadem prorsus officia de singulis personis enarrata, ab unis aliis Societatibus debebuntur.

35. Veruntamen cum non eodem semper modo Societas constituatur, ratione illarum, quas assignabimus, divisionum, & Societatum officia dividuntur.

36. Similiter ac in lege XII. tabularum, *salus populi suprema lex esto*, ita in Societatibus erit scribendum.

37. Conjugiis prior inter Societates hanc ex jure gentium accipit definitionem ; *simplex duarum diversi sexus personarum conjunctio, procreandae, educandaeque sobolis causa inita.*

38. Honestatem hujus ita concepti conjugii defendimus, naturaeque ratione has inter eas personas Societates non probare, quae fini earum aptae non intelligantur.

39. Sunt, qui, ut Turcae, *Poliguniam* huic juri minimè contrariam existiment ; nos verò illius repugnantiam, imò & duorum conjunctionem illa ad genus etiam humanum augendum, praestantiorē esse, defensamus.

40. Liberorum perfectam educationem in eorum, parentumque Societate venire perspicitur ; tamen plus in filiorum actionum directione paternam, quam maternam auctoritatem valere, statuamus.

41. Licebit itaque patri ad quidvis agendum, sine tamen Supremi Numinis offensione, etiam acrioribus mediis obligare. Ne ideo tamen intelligas, nos patrum saevitiam Romanorum legibus in liberos olim ad necem usque permissam, adprobare.

42. Ex hoc etiam jure matribus primi lactis liberis instillandi necessitas, Medicis prorsus non ignorata, incumbet ; quando quidem

con-

contrarii usus origo Romanarum luxui de-
beatur.

43. Ex parte liberorum quaedam etiam er-
ga parentes officia debent exerceri; de illis a-
gemus interrogati, paterni consensus ad ma-
trimonium ineundum necessitatem priori nu-
mero adscribendo.

44. Herilis quoque Societatis officia tam ex
dominorum, quam ex utriusque servorum
speciei parte, si cui libuerit, exponemus.

45. Quod alimenta attinet, obnoxiiis quidem
semper, mercenariis verò, nisi mala valetudine
affectis, jure deberi, sustinemus.

46. Ex trium praecedentium conjunctio-
ne tertiam Societatem, quam vocamus com-
positam, coalescere; ejusque officia in natu-
rali, civilique statu, dicemus.

47. Tradita prius Civilis Societatis deffi-
nitione; communem sententiam de vi, me-
tuque Civitatibus causam praebentibus inse-
quemur.

48. Quis verò neget, socios ejusmodi eli-
gendi potestatem habere, quem sibi velint
summum Reipublicae Rectorem, si potius Mo-
narchica, quam alia arrideat gubernatio?

49. Illud quoque extra aleam dubitationis
est nobis, Summum Imperantem nulli in re

temporali, praeterquam Deo subjici, à quo rectoriam potestatem descendere judicamus.

50. De juribus, quae dicunt Majestatis, deque eorum divisione, & enumeratione, modo aliquis audire cupiat, sermonem instituemus.

51. Supremam potestatem à viris communiter, etiam ubi Lex Salica non viget, sexus praelatione exerceri, vel ipsa experientia demonstrat; nilominus & à faeminis plerumque honore affici, Castellae annales exemplum ministrare valerent.

52. Licet absdubio solis Regibus leges ferre, interpretari, proutque peristaseis exigant, abrogare, nec non earum fractoribus poenas, si convenerit, adplicare.

53. Quidnam autem in harum impositione veniat judicandum, deffinitionem, & obiectum explanabimus in palaestra.

54. Quoad vitam pertinet, & si pluries in Exodo Supremus Dominus ejus ablationem statuerit, plerique mortis poenam naturae legibus inimicam ausi sunt affirmare, nos ne quidem pro homicidio, & similibus, sed aliquando & pro furtis aliisque ejusdem qualitatis delictis recte stabiliri contendimus.

55. Belli justitiam, ex hoc quoque jure descendere palam est: & qua autem ratione?

ex

exponere nostrum erit.

56. Ex perapta belli ab Heinecio tradita definitione, prono alveo profluet, Piratas non nisi latronum publicorum modo puniri debere.

57. Non tamen rejicimus privatum bellum, quale inter Horatios & Curiatios, Parim inter & Menelaum accidisse, Livius, & Homerus auctores sunt, si modo ut utrumque relatum, publica auctoritate gereretur.

58. Quod si pacis tempore alterius imperii Civitas privato nostro injuriam aliquam intulerit, licebit nobis represaliarum jure, illius personarum, rerumve ablatione eam vindicare.

59. Pacta licet cum Infideli Principe foederis initi religiosissimè erunt observanda: cum verò paciscentium alter fidem fregerit, ex parte altera fractionem non poterit incusare: qua defensione Camillus Gaulos aggressus potius, quam sua, uti valuisset.

60. Legatus ab una in Rempublicam aliam hujus jurisdictionis exemptione, nec non ea omnia, quae ad legationis facultatem spectant, agendi facultate gaudebit.

61. Civium erga Rempublicam Summumque Imperantem officia, non uno tantum modo concipiuntur; de publicis tamen dicitur, nefas esse munus aliquod eos exercere, qui

ei se impares intelligantur.

DE JURE CIVILI.

62. **J**uris Civilis naturam, partes, earum Magistratuumque originem, & functiones, quorum series texitur in tit. 2. L. 1. ff. si audiendi avidus adsit, percurramus.

63. Fallitur Tribonianus Legum essentiam in scriptura constituens, idque si alia deficerent Turdetanorum historia convinceretur.

64. Legitime introducta consuetudo Legem non modo interpretari, verum etiam vincere potest, nedum ff. jure, verum & C. constitutionibus.

65. Quarta à Divo Pio adrogatis impuberibus relicta, omnium adrogantis bonorum est intelligenda jure Romano, ut septem Partitatarum legibus stabilitum.

66. Praeter modos, quibus ex Justinianeis Institutionibus patria potestas amittebatur, filiorum expositione alienae misericordiae quoque amitti constitutum est.

67. Adhuc post D. Marci constitutionem, ut & in Jurisprudencia Justiniana, volentibus minorennibus rerum suarum administratio permittetur.

68. Compilatorum socordia spicas inter uvas & olivas inserentium, nec idem Cajii locus, unde 25. §. de rerum divisione, excusabit: de coeteris Mediam Sententiam, male Cajo Jur. tributam Leg. 7. ff. de acquirendo rer. dom., propugnamus.

69. Lex 45. ff. de Usuris non nos movet, quominus bonae fidei, tituloque justo firmatae possessorem omnium etiam naturalium fructuum dominum censeamus.

70. Senatusconsultum de quasi usufructu rerum fungibilium, Tiberii temporibus sine dubio factum, vestimenta, in quibus antea usufructus verus constitui poterat, quamvis non ea Triboniani Sententia fuerit, non comprehendere, sustinemus.

71. Imò, & verum usumfructum concedimus, in aureis, sive argenteis numismatibus posse consistere.

72. Cum usufructuarius jus suum cedit non domino proprietatis, ex vi praetoriae formulae cessionis, cum proprietate consolidationem statim operari, existimamus.

73. Scimus venationem communiter non esse in fructu; recte atamen in casu L. 9. §. 5. de Usuf. ff. aucupiorum, & venationum redditus acquirentur usufructuario.

74. Ususfructus in causalem & formalem divisionem ab Antonio Fabro rejectam, ab aliisque magni nominis auctoribus approbatam, tamquam nominis non verò, utpote rei distinctionem, ex Corvini calculo admittimus necessariam.

75. Praecipuis urbis, & ruris servitutibus desideranti relatis, earumque propriis differentiis stabilitis, aliquid de illarum in continuas, & discontinuas divisionis ineptia adjicere poterimus.

76. Servitutes itaque omnnes perennem causam, ut de Aquaeductu *L. 2. de aqua quot. ff. affirmatur*, habere debebunt.

77. Quid secundo Legis Aquiliae capite cautum, etsi pleraque de illius sententia ab aliquibus, ut dicemus, conjiciantur, hactenus incertum est.

78. Qui latronem nocturnum, agrorumve depopulatorem occiderit, etiamsi aliter periculum effugere potuisset, primo laudatae legis capite, jure Codicis non tenetur.

79. Si quis decem aureos mutuos ea lege dederit, ut undecim ei solvantur, decem solutione à debitore illi satisfactum erit.

80. Etsi postmodum nummorum valor decreverit, sive fuerit auctus, mutuo acceptos
ejus-

eiusdem valoris; & pretii solum reddere cogemur.

81. Non numeratae pecuniae exceptio ita intra biennium proponenda, ut eo transacto, nec probationis onus in se debitor suscipiens, audiri debeat.

82. Usura lucratoria, juris principiiis alioquin repugnans, Christianorum Principum constitutionibus, non tanquam eam approbantium sed quasi quae vitare non poterant, permittentium certa ratione adhibita, permissa est.

83. Sane, quae centesima appellatur usura, duodecim pro centum in singulos annos deduci in stipulationem, jam à doctissimo Antonio Agustino praeter argumentum legis 40. *de reb. Cred.* ff. demonstratum est.

84. Depositum, quod tam in mobilibus, quam in soli rebus locum habere non repugnat, ante praescripti temporis adventum depositarius reddere non valebit.

85. Commodatarius verò, utpote cui, ut plurimum, tantum contractus utilitatem affert, quique proinde ad exactissimam usque in re commodata diligentiam tenetur, eam, cum libuerit, restituendi, non poterit non habere facultatem.

86. Ex emptione rei sacrae, sanctae, & religiosae, quantumvis ab ignorante facta, actiones empti, & venditi non conceduntur.

87. Indebiti solutionem quasi contractibus, in quibus non tacitus, sed lege fictus consensus parit obligationem, adnumeramus.

88. Mandati cum, & sine libera distinctio ex solidis juris regulis, utrumque exaequantibus, non procedit.

89. Romanae leges parentum consensum conformiter patriis sanctionibus, requirebant.

90. Codicis constitutio donationis revocationem patronis ob supervenientiam liberorum indulgens, ad parentum coeterorum liberalitates, cum id non, ut in Hispania in laudata lege exprimat, jure stricto porrigi non valet.

91. Quod de marito refert Tribonianus, eum nempe esse verum fundi dotalis dominum, haud carere veritate affirmamus.

92. Testamenti factio non ideo filiisfamilias concessa est, quod imperiali beneficio bonorum adventitiorum proprietates eis pleno jure relinquatur.

93. Qui scribere nescit testandi facultatem habet, octavo teste adhibito, qui ejus voluntatem in scripturam redigat, quamque ipse oculis

men-

menti suae conformem valeat percipere, alioquin heredis nomen tenebitur coram testibus nuncupare.

94. Paponius à Gothofredo laudatus, & cur filiis familias de adventitiis bonis testamentum condere non liceat, quibus mortis causa donare permissum? causam non inveniit; vera tamen varietatis hujusmodi Romanis Legum-latoribus non ignota, hoc jus nec in Novellis Constitutionibus abrogatum est.

95. Verùm concessio Militibus castrensi peculio, de eoque libera testandi facultate donata; ad eos, qui non illis minus humano generi provident, Togatos, puta, verè quodammodo militantes, utpote qui laborantium spem, vitam, posterosque defendunt, utrumque privilegium recte est extensum.

96. Inofficiosi accusationem praeparatoriam esse hereditatis petitionis actionem, Accursius, aliique interpretes existimare; non tamen vere, cum non tantum testamentum rescindat, sed ei amplius ipsa petitio insit, à querela solum intellectu sejuncta.

97. Caput I. Novell. 18. (unde desumpta Auth. *Novissima* Codic. de Inof.) quovis titulo legitimam portionem liberis relinqui permittens, etsi Arnoldus Corvinus, aliique

C

non

non vulgaris Minervae Doctores secus senserint, meridiana luce clarioribus verbis, haud ambigimus, abrogatum.

98. Optimum verò iudicium iudicavit praeclaudatus Corvinus, causarum, quae in dicto capite III. ad exheredationis iustitiam adprobantur, ad similes extensionem non admittens.

99. Re aliena legata à testatore de illius extra suum dominium existentia sibi conscio, legatarius ad eam sibi habendam triplicis generis actionibus agere valebit.

100. Cum tamen haec iuris dispositio ex quadam voluntatis conjectura proficiscatur; si contrarium ex fortiori praesumptione, agentisve probationibus eliciatur, locum in iudicio sibi non vindicabit.

101. Legato itaque communi fundo, & alia & legantis pars debebitur legatario, simili ratione, ac in L. 66. §. 6. de Leg. 2. à Jcto. respondetur, ut, nempe, integer ad eum, cui relictus, possit pervenire.

102. Post multas circa impuberum, adolescentiumque obligationes, sententias; placet, illos pubertati proximos naturaliter, hos verò etiam civiliter obligari.

103. Duplex actionum genus vindicationis,

nis, scilicet, & conditionis, nullum earum, quae vulgo dicuntur mixtam habere causam, statuimus.

104. Non aliter, ac in inofficiosi querela non lege aliqua, ut voluit Galliae Jurec., sed fictione quadam Prudentum, contra pietatis officium testamentum conditum evertebatur; ita & Publicius Praetor sui nominis actionem justo possessori, qui nondum usucapionis tempus adimpleverat, eum jam usucapisse fingens, contra non dominum accommodavit.

105. Doctissimus Muratori bonam fidem solum in usucapione necessariam, justum titulum excludens tanquam ei semper inhaerentem, judicavit, tanti tamen viri sententiam amplectere quamplurima juris testimonia prohibuere.

106. Inter judicis officia, praecipuum litium sententia stabilitur; eam ut suo muneri Judex satisfaciat secundum alegata, & probata, ut ajunt, feret, ita tamen, ut contra ejus scientiam, etsi privatam non decernat.

107. Quaestiones alias supplendi probationes vim ex Romanorum jure adquisiere; unde absdubio ejusmodi probandi forma, seu potius poena, ad regionis nostrae Leges pervenit,

nivit ; verum enim vero quaestiones naturae rationibus (moribus saltem hodiernis) haud esse consentaneas , audebimus affirmare.

108. Coeterum non sine discrimine Romani rei , ac testes quaestionibus subjiciebantur : quidquid ergo hac in re notatu dignum juris studiosis habeatur , quantum fas est , ex ff. legibus percurremus.

109. Contendunt aliqui, Magistratus saltem majores , Regiosque Conventus , solutos legibus posse judicare ; certius tamen est , nulli subdito id ullomodo licere , cum constet de expressa Legislatoris voluntate.

110. Denique illud addimus, titulum de Reg. jur. ultimum in ff. , aequae ac in Septem Part. Codice peropportune esse collocatum , licet hoc aegre ferat juris Hispanici Compendii auctor.

Vt. Balaguer,

U. R.

Vt. Balaguer,

C. Regs.

